Dosarul nr. 1r-1061/25 Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Nr. PIGD 1-24140135-02-1r-09092025 Judecător: Bîcu Svetlana

D E C I Z I E

26 noiembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Bulhac Ion
Judecători Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

a judecat, în ordine de recurs, recursurile declarate de avocatul Aftenii Marin în interesele inculpatului Aftenii David și de avocatul Bogos Alexandru în interesele inculpatului Barba Mihail împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 31 iulie 2025, adoptată în cauza penală de învinuire a lui,

Barba Mihail, născut la *****, c/p *****, domiciliat or.Ialoveni, *****, cetățean al Republicii Moldova, celibatar, elev, nesupus militar, fără antecedente penale,

și

Aftenii David, născut la *****, c/p *****, domiciliat or. Ialoveni, *****, 1/10, cetățean al Republicii Moldova, celibatar, elev, nesupus militar, fără antecedente penale

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 22.12.2025 – 31.07.2025.

Judecarea cauzei penale în instanța de recurs: 09.09.2025 – 26.11.2026.

Procedura de notificare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T:

Prin sentinţa Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 31 iulie 2025 Barba Mihail, născut la *****, c/p *****, domiciliat or.Ialoveni, str. *****, s-a recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Codul penal şi în baza acestei legi cu aplicarea art.801 coroborat cu art.79 Codul penal, s-a condamnat la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în Centrul de detenție pentru minori și tineri.

În temeiul art.90 Codul penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Barba Mihail, născut la *****, c/p *****, prin prezenta sentință, s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a obligat Barba Mihail, născut la *****, c/p *****, domiciliat or.Ialoveni, *****, în perioada de probațiune: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; g) să participe la programe probaţionale.

Inculpatul/condamnatul Barba Mihail, născut la *****, c/p *****, domiciliat or.Ialoveni, *****, a fost obigat să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

În scopul executării pedepsei, s-a aplicat inculpatului/condamnatului Barba Mihail, născut la *****, c/p *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea în vigoare a sentinței.

Aftenii David, născut la *****, c/p *****, domiciliat or. Ialoveni, *****, 1/10, s-a recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Codul penal şi în baza acestei legi cu aplicarea art.80[1] coroborat cu art.79 Codul penal, s-a condamnat la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în Centrul de detenție pentru minori și tineri.

În temeiul art.90 Codul penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Aftenii David, născut la *****, c/p *****, domiciliat or. Ialoveni, *****, 1/10, prin prezenta sentință, s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a obligat Aftenii David, născut la *****, c/p *****, domiciliat or.Ialoveni, *****, 1/10, în perioada de probațiune: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; g) să participe la programe probaţionale.

Inculpatul/condamnatul Aftenii David, născut la *****, c/p *****, domiciliat or.Ialoveni, *****, 1/10, a fost obligat să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

În scopul executării pedepsei, s-a aplicat inculpatului/condamnatului Aftenii David, născut la *****, c/p *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea în vigoare a sentinței.

S-a încasat în mod solidar de la Barba Veaceslav (reprezentantul legal al inculpatului Barba Mihail), a.n.05.02.1981, domiciliat or.Ialoveni, ***** și Aftenii Ivan (reprezentantul legal al inculpatului Aftenii David), a.n. 03.07.1986, domiciliat or.Ialoveni, ***** 1/10 în contul statului, cheltuielile judiciare în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202402D1781 din 16.10.2024, în mărime de 320,00 (trei sute douăzeci, 00) lei.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, minorii Barba Mihail și Aftenii David, la data de 26.07.2024, aproximativ la ora 21:00 min., aflându-se pe strada Valeriu Cupcea amplasată în or.Ialoveni, loc care, prin natura și destinația sa, este întotdeauna accesibil publicului, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor intenționate, prevăzând consecințele și dorind în mod conștient survenirea acestora, încălcând ordinea publică, manifestată prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, demonstrativ, dând dovadă de o obrăznicie deosebită, ca urmare a unui conflict apărut anterior pe rețelele de socializare, în prezența altor persoane, l-au agresat fizic pe minorul Plamadeala Vasile, aplicându-i-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, după care manifestând un comportament autoritar de superioritate și umilire a părții vătămate, l-au obligat pe Plamadeala Vasile să se pună în genunchi și să-și ceară scuze față de aceștia în public, cauzându-i părții vătămate potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară nr.202402D1781 din 16.10.2024, hematom suborbital pe dreapta, contuzia țesuturilor moi în regiunea frontală, occipitală și peri-orbitală pe dreapta, manifestată prin echimoze, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, au condiționat o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpații minori Barba Mihail și Aftenii David au înaintat cerere scrisă personal, contrasemnată de către avocații săi, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. Prin încheierea din 1 aprilie 2025 instanța a admis cererile inculpaților de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de

art.364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Aftenii Marin în interesele inculpatului Afttenii David a declarat recurs, solicitând admiterea cererii de apel, casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 31.07.2025 în partea aplicării pedepsei penale și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie liberat de răspundere penală în temeiul art. 54 Cod penal, cu instituirea măsurilor educative.

În motivarea recursului s-a invocat că, pedeapsa aplicată inculpatului minor Aftenii David, prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 31 iulie 2025, este prea aspră. Inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pe un termen de probațiune de 1 an, fără a ține cont că acesta și-a recunoscut integral vina și a solicitat, prin înscris autentic, judecarea cauzei în baza probelor administrate la urmărirea penală, conform art. 364[1] Cod de procedură penală.

Menționează că inculpatul s-a căit sincer, a conlucrat cu organul de urmărire penală, iar partea vătămată nu are nicio pretenție față de el. În cauză nu au fost stabilite circumstanțe agravante, ci doar atenuante. Inculpatul este caracterizat pozitiv, nu a fost judecat anterior, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, iar săvârșirea faptei în timpul minoratului constituie o circumstanță excepțională.

A opinat că, la caz, sunt întrunite condițiile art. 54 Cod penal, deoarece inculpatul este minor, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, iar corectarea sa este posibilă fără a fi supus răspunderii penale.

Apărarea subliniază că pedeapsa poate fi aplicată minorului doar dacă scopurile prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal nu pot fi atinse prin măsurile de constrângere cu caracter educativ prevăzute de art. 104 Cod penal. Însă, instanța a apreciat eronat principiile și criteriile de individualizare a pedepsei stabilite de art. 75 Cod penal.

Punctează că instanța de fond avea temei legal pentru liberarea inculpatului de răspundere penală, cu aplicarea măsurilor educative. Totodată, apărarea consideră nelegală încasarea solidară a cheltuielilor judiciare de 320 lei de la reprezentanții legali, întrucât sarcina probării învinuirii revine exclusiv statului.

Nefiind de acord cu soluția sentința instanței de fond, și avocatul Alexandru Bogos în interesele inculpatului Barba Mihail a declarat recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea parțială a sentinței și adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să- i fie aplicată o pedeapsa mai blândă, cu

liberarea de răspundere penală în temeiul art. 54 Cod penal şi respingerea cererii de încasare a cheltuielilor judiciare.

În motivarea recursului s-a indicat că, instanța de fond nu a dat o apreciere justă motivelor invocate de apărare în favoarea stabilirii unei pedepse mai blânde. Inculpatul minor Barba Mihail a recunoscut în totalitate faptele incriminate, nu a solicitat administrarea de probe și a cerut, printr-o cerere scrisă și semnată personal, examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

Partea apărării susține că instanța nu a combătut niciunul dintre argumentele invocate în referința la rechizitoriu și nici nu a luat în considerare declarațiile inculpatului, care oferă o imagine clară a celor întâmplate.

Menționează că, la pct. 66 din sentință, instanța a reținut lipsa circumstanțelor agravante și existența mai multor circumstanțe atenuante: căința sinceră, săvârșirea infracțiunii în timpul minoratului și ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei care au provocat infracțiunea. Însă opinia apărării, aceste circumstanțe nu au fost valorificate la individualizarea pedepsei, iar pedeapsa aplicată este excesiv de dură. Totodată, reprezentantul legal al părții vătămate minore a declarat că nu are pretenții materiale sau morale față de inculpați și că i-a iertat.

Subliniază că inculpatul este minor, este înmatriculat la studii și nu prezintă pericol social, iar pedeapsa aplicată îi îngrădește dreptul la educație. Cu trimitere la pct. 18 din hotărârea Plenului CSJ nr. 4 din 19.06.2006 și la art. 3 alin. (1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, apărarea subliniază că pedeapsa trebuie individualizată ținând cont de persoana vinovatului și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar interesul superior al copilului trebuie să prevaleze.

Consideră apărarea că pedeapsa a fost greșit individualizată, în sensul art. 444 alin. (1) pct. 9 Cod de procedură penală, iar circumstanțele cauzei justifică liberarea inculpatului de răspundere penală în temeiul art. 54 Cod penal.

Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală stabilește că, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, instanța de recurs a expediat în adresa participanților la proces înștiințarea despre locul, data și ora examinării recursului, cu propunerea de a prezenta până la data de 1 octombrie 2026, ora 10:00, referința la recurs sau eventual a unor materiale suplimentare.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge ca fiind nefondate recursurile declarate de avocatul Aftenii Marin în interesele inculpatului Aftenii David și de avocatul Bogos Alexandru în interesele inculpatului Barba Mihail împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 31 iulie 2025, reieșind din următoarele considerațiuni:

În conformitate cu art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.

Conform prevederilor art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Colegiul menționează că conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Iar, conform art. 385 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvârşită; dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; dacă trebuie admisă

acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă; dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie. Dacă inculpatul este învinuit de săvârşirea mai multor infracţiuni, instanţa soluţionează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracţiune în parte. Dacă de săvârşirea infracţiunii sînt învinuiţi mai mulţi inculpaţi, instanţa soluţionează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condiţiile specificate la alin.(5), nu mai puţin de 3 luni pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunităţii, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanţa de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul penal raportând materialele cauzei la prevederile legale indicate supra stabilește că prima instanță a ținut cont de normele enunțate și a pronunțat o soluție întemeiată și motivată.

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că, judecata în instanța de fond s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art.364[1] Cod de procedură penală și legalitatea sentinței atacate, este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Colegiul reține că, cauza penală în prima instanță a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] Cod procedură penală, în baza cererilor semnate de inculpați, în prezența apărătorilor săi și a reprezentanților legali.

La caz, Colegiul penal notează că, la pronunţarea sentinţei, prima instanţă corect a stabilit circumstanțele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că inculpații Barba Mihail și Aftenii David au comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza

penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Barba Mihail și Aftenii David au comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin.(2) lit. b) Codul penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Vinovăția lui Barba Mihail și Aftenii David a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanţă în cadrul examinării în procedura art.364^1 din Codul procedură penală.

Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364^1 din Codul de procedură penală, în situația în care inculpații și-au recunoscut vinovăția incriminată, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestora în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal reține, din recursurile declarate de avocați în interesele inculpaților Barba Mihail și Aftenii David, rezultă că sentința primei instanțe este contestată în partea individualizării pedepsei penale, a neaplicării prevederilor art. 54 Cod penal privind liberarea minorilor de răspundere penală, precum și în partea încasării cheltuielilor judiciare, iar temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin.(2) din Codul de procedură penală, lipsește. Astfel, instanța de recurs se va pronunța asupra legalității și temeiniciei sentinței primei instanțe în partea contestată de recurenți, în limitele criticilor formulate în cererile de recurs.

Cu referire la individualizarea pedepsei, Colegiul penal reiterează că, în acord cu prevederile art. 7 alin. (1) Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Articolul art. 61 alin. (1)-(2) Codul penal, stabilește că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal notează că, individualizarea pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili

măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 alin. (1)-(2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanțele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importantă esențială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, art.61, art.75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

Colegiul menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Subsidiar, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiate criticile formulate de apărători referitoare la individualizarea pedepsei penale, constatând că instanța de fond a respectat exigențele art. 61 și art. 75 Cod penal, stabilind inculpaților pedepse corespunzătoare gravității infracțiunii săvârșite, circumstanțelor cauzei și datelor ce caracterizează persoana fiecăruia.

Contrar susținerilor părții apărării, instanța de fond a ținut seama atât de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, cât și de particularitățile individuale ale inculpaților, de comportamentul acestora anterior și ulterior săvârșirii faptei, precum și de influența pedepsei asupra corectării și resocializării lor.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, în calitate de circumstanțe atenuante, în conformitate cu art. 76 Cod penal, instanța de fond a reținut căința sinceră, săvârșirea infracțiunii în timpul minoratului, circumstanță considerată și excepțională, precum și săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Totodată, Colegiul penal relevă că recunoașterea vinovăției de către inculpați și solicitarea examinării cauzei în procedura simplificată, prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, au fost valorificate prin aplicarea mecanismului legal de reducere a limitelor pedepsei, prevăzut de art. 80^1 alin. (1) Cod penal. Prin urmare, aceeași împrejurare nu poate fi valorificată suplimentar, în mod automat, drept circumstanță atenuantă judiciară în sensul art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, întrucât aceasta ar conduce la acordarea unei duble valențe juridice aceleiași situații.

Circumstanțe agravante, în sensul art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Colegiul penal reține că infracțiunea săvârșită de inculpații minori Barba Mihail și Aftenii David, prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, se

pedepsește cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, iar conform art. 16 Cod penal, se atribuie categoriei infracțiunilor mai puțin grave.

Totodată, potrivit prevederilor art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Aderent, art. 70 alin. (3) Cod penal stabilește că, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

În acord cu prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei şi a consecințelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

În acest context, Colegiul penal subliniază că individualizarea pedepsei reprezintă o operațiune de apreciere judiciară, realizată în limitele stabilite de lege, care presupune evaluarea cumulativă a gravității faptei, a circumstanțelor săvârșirii acesteia și a particularităților persoanei vinovate, în vederea stabilirii unei sancțiuni necesare și suficiente pentru atingerea scopurilor pedepsei penale.

În cazul inculpaților minori, această evaluare impune o atenție sporită asupra vârstei, gradului de maturitate, condițiilor de viață și educație, precum și asupra perspectivelor de corectare și reintegrare socială, astfel încât sancțiunea aplicată să răspundă atât exigențelor de prevenție, cât și necesității protejării interesului superior al copilului.

Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că instanța de fond nu s-a limitat la aprecierea gravității abstracte a infracțiunii, ci a examinat și datele referitoare la personalitatea fiecărui inculpat, inclusiv informațiile cuprinse în referatele presentințiale de evaluare psihosocială.

Astfel, în privința inculpatului Barba Mihail, instanța de fond a reținut caracterizarea pozitivă, lipsa antecedentelor penale, recunoașterea vinovăției și căința sinceră. Concomitent, a avut în vedere concluziile Referatului presentințial

de evaluare psihosocială a personalității minorului, potrivit cărora acesta prezintă perspective medii de reintegrare în societate, dispunând de resurse insuficiente pe plan personal și familial. În referat s-a consemnat că minorul a fost anterior documentat pentru o faptă infracțională, fiind evidențiate anumite dificultăți comportamentale, manifestate prin indiferență față de consecințele propriilor acțiuni, receptivitate redusă la critici, dificultăți în recunoașterea și corectarea greșelilor, precum și susceptibilitatea la influența negativă a anturajului. Totodată, s-a constatat că minorul beneficiază de sprijin și atenție din partea familiei, în special a mamei, menținând relații bune cu frații săi. În concluzie, potrivit evaluării efectuate, minorul Barba Mihail prezintă șanse medii de corectare și reintegrare socială (f.d. 131–135, Vol. I).

În ceea ce îl privește pe inculpatul Aftenii David, instanța de fond a reținut, de asemenea, circumstanțele favorabile acestuia, inclusiv caracterizarea pozitivă, lipsa antecedentelor penale, recunoașterea vinovăției și căința sinceră. Totodată, a avut în vedere concluziile Referatului presentințial de evaluare psihosocială a personalității minorului, potrivit cărora acesta prezintă perspective scăzute de reintegrare în societate, dispunând de resurse insuficiente pe plan personal. În referat s-a consemnat că minorul a fost anterior documentat pentru presupusa comitere a unui furt de ATV, fără a fi tras la răspundere penală din cauza vârstei, precum și faptul că, la momentul evaluării, avea calitatea de învinuit într-o altă cauză penală, privind infracțiunea prevăzută de art. 27, art. 171 alin. (2) lit. a) Cod penal, aflată în curs de examinare. De asemenea, potrivit evaluării efectuate, există riscul manifestării unor noi comportamente delincvente în lipsa unei supravegheri continue din partea familiei și a instituției de învățământ, precum și a limitării contactelor cu persoane care manifestă modele de conduită delincventă. Concomitent, s-a constatat că minorul beneficiază de sprijin și susținere din partea familiei, în cadrul căreia predomină relațiile bazate pe înțelegere și respect, precum și un climat psihologic favorabil dezvoltării sale. În concluzie, potrivit referatului presentințial, inculpatul Aftenii David prezintă șanse reduse de corectare și reintegrare socială (f.d. 95–99, Vol. I).

Colegiul penal apreciază că aceste date au fost examinate în mod corespunzător de prima instanță, care a realizat o evaluare individualizată a situației fiecărui inculpat, fără a absolutiza nici circumstanțele favorabile, nici factorii de risc identificați.

De asemenea, faptul că inculpații au recunoscut vinovăția, au manifestat căință sinceră, iar reprezentantul legal al părții vătămate a declarat că nu are pretenții față de aceștia, constituie împrejurări favorabile, însă nu determină, prin ele însele, necesitatea stabilirii unei pedepse mai blânde. Aceste circumstanțe urmează a fi apreciate în ansamblu cu celelalte date ale cauzei, în raport cu scopurile pedepsei penale.

În consecință, Colegiul penal nu poate reține susținerea apărării potrivit căreia instanța de fond ar fi ignorat circumstanțele atenuante sau ar fi aplicat inculpaților pedepse excesiv de severe. Dimpotrivă, din considerentele sentinței rezultă că aceste împrejurări au fost identificate și valorificate la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, fiind luate în considerare inclusiv dispozițiile speciale referitoare la individualizarea pedepsei în cazul minorilor și la reducerea limitelor de pedeapsă în procedura simplificată.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de fond a pronunțat în privința inculpaților Barba Mihail și Aftenii David o sentință legală, întemeiată și motivată în partea individualizării pedepsei penale, stabilind fiecăruia o pedeapsă echitabilă și proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an.

Totodată, în temeiul art. 90 alin. (1), (2) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia instanței de fond privind suspendarea condiționată a executării pedepselor aplicate inculpaților Barba Mihail și Aftenii David, pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an pentru fiecare.

Or, prin aplicarea acestei instituții, prima instanță a realizat un echilibru între necesitatea sancționării conduitei infracționale și oportunitatea corectării și resocializării inculpaților minori fără izolarea acestora de societate, oferindu-le posibilitatea de a-și continua studiile și de a-și îndrepta comportamentul sub supravegherea organului de probațiune.

Colegiul penal subliniază că suspendarea condiționată a executării pedepsei nu echivalează cu înlăturarea caracterului sancționator al condamnării, ci constituie o modalitate de individualizare a executării pedepsei, condiționată de respectarea obligațiilor stabilite și de adoptarea unei conduite conforme legii pe parcursul perioadei de probațiune.

În speță, stabilirea unei perioade de probațiune de 1 (un) an, însoțită de obligațiile impuse inculpaților, este de natură să asigure supravegherea comportamentului acestora și să favorizeze procesul de corectare și reintegrare socială, fără consecințele negative pe care le-ar putea produce executarea efectivă a pedepsei închisorii asupra dezvoltării și educației minorilor.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază că pedeapsa stabilită fiecărui inculpat, atât sub aspectul categoriei și duratei, cât și al modalității de executare, corespunde criteriilor de individualizare prevăzute de lege și este aptă să contribuie la realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal nu identifică temeiuri pentru modificarea pedepselor stabilite de instanța de fond, criticile recurenților privind severitatea acestora urmând a fi respinse ca neîntemeiate.

În continuare, Colegiul apreciază ca neîntemeiate solicitările apărătorilor privind liberarea inculpaților minori Barba Mihail și Aftenii David de răspundere penală, în temeiul art. 54 Cod penal, cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ prevăzute de art. 104 Cod penal.

Astfel, în corespundere cu art. 54 alin. (1) Cod penal, persoana în vârstă de pînă la 18 ani care a săvârşit pentru prima oară o infracţiune uşoară sau mai puţin gravă poate fi liberată de răspundere penală în conformitate cu prevederile procedurii penale dacă s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Iar, alin. (2) al normei enunțate stabilește că, persoanelor liberate de răspundere penală, în conformitate cu alin.(1), li se aplică măsurile de constrângere cu caracter educativ, prevăzute la art.104.

Conform art. 75 alin. (3) Cod penal, pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Din interpretarea coroborată a normelor menționate rezultă că liberarea minorului de răspundere penală nu operează automat prin simpla întrunire a condițiilor referitoare la vârstă, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni și categoria de gravitate a acesteia, fiind necesară constatarea posibilității reale de corectare a minorului fără supunerea sa răspunderii penale. Această apreciere urmează a fi efectuată în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, datele ce

caracterizează personalitatea minorului și concluziile referatului presentințial de evaluare psihosocială, pentru a determina dacă măsurile de constrângere cu caracter educativ prevăzute de art. 104 Cod penal sunt suficiente pentru corectarea acestuia.

În speță, Colegiul penal constată că, deși inculpații Barba Mihail și Aftenii David întrunesc condițiile referitoare la vârstă, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni și categoria de gravitate a acesteia, instanța de fond a apreciat întemeiat că nu este întrunită condiția esențială privind posibilitatea corectării lor fără tragerea la răspundere penală.

Astfel, potrivit referatelor presentințiale de evaluare psihosocială, inculpatul Barba Mihail prezintă perspective medii de reintegrare socială și șanse medii de corectare, fiind identificate dificultăți comportamentale, receptivitate redusă la critici și influența negativă a anturajului. În privința inculpatului Aftenii David, evaluarea relevă perspective scăzute de reintegrare socială și șanse reduse de corectare, insuficiența resurselor personale și necesitatea unei supravegheri continue pentru prevenirea unor noi manifestări de comportament delincvent.

Colegiul penal apreciază că aceste constatări, examinate în coroborare cu circumstanțele concrete ale cauzei și particularitățile individuale ale fiecărui inculpat, justifică concluzia instanței de fond privind insuficiența măsurilor de constrângere cu caracter educativ prevăzute de art. 104 Cod penal. Or, dificultățile comportamentale și factorii de risc identificați, în pofida sprijinului familial de care beneficiază minorii, relevă necesitatea unui cadru de responsabilizare și supraveghere mai riguros, în condițiile răspunderii penale, pentru asigurarea corectării și reintegrării sociale a acestora.

Totodată, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, lipsa antecedentelor penale, caracterizările pozitive și inexistența pretențiilor din partea reprezentantului legal al părții vătămate, deși constituie împrejurări favorabile inculpaților, nu determină în mod automat liberarea acestora de răspundere penală. Aceste circumstanțe au fost valorificate de instanța de fond la individualizarea pedepselor, însă nu înlătură necesitatea aprecierii posibilității reale de corectare a minorilor prin aplicarea exclusivă a măsurilor educative.

De asemenea, Colegiul penal subliniază că liberarea de răspundere penală, prevăzută de art. 54 Cod penal, și suspendarea condiționată a executării pedepsei, reglementată de art. 90 Cod penal, constituie instituții juridice distincte. Prin urmare, constatarea posibilității corectării inculpaților fără executarea efectivă a pedepsei închisorii nu echivalează cu posibilitatea corectării acestora fără supunerea la răspundere penală.

În acest context, Colegiul penal consideră că prima instanță a realizat un echilibru între necesitatea responsabilizării inculpaților pentru fapta săvârșită și posibilitatea corectării acestora fără izolarea de societate, prin suspendarea

condiționată a executării pedepselor pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an, cu instituirea obligațiilor de prezentare la organul de probațiune, de informare prealabilă despre schimbarea domiciliului sau deplasările care depășesc 5 zile și de participare la programe probaționale.

Colegiul penal constată că instanța de fond a examinat în mod corespunzător posibilitatea aplicării prevederilor art. 54 Cod penal și a motivat întemeiat soluția de neaplicare a acestora, în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și particularitățile individuale ale inculpaților, motiv pentru care criticile formulate de apărători în această privință urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În ansamblu, Colegiul penal apreciază că instanța de fond a pronunțat o sentință legală și întemeiată în privința inculpaților Aftenii David și Barba Mihail, aplicând pedepse echitabile și proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, circumstanțele cauzei și datele ce caracterizează persoana fiecărui inculpat, cu respectarea prevederilor Părții Generale și ale Părții Speciale a Codului penal. Pedepsele stabilite, cu suspendarea condiționată a executării acestora, sunt apte să asigure realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Cu referire la dezacordul apărării privind încasarea cheltuielilor judiciare, Colegiul penal reține că, conform art. 227 alin. (1) (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea, cercetarea corpurilor delicte şi a altor obiecte; 2^1) cheltuite pentru administrarea bunurilor sechestrate; 2^2) cheltuite pentru efectuarea expertizei judiciare şi pentru alte servicii aferente acesteia; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată sunt suportate de condamnat sau de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temei de nereabilitare ori sunt trecute în contul statului.

Colegiul penal reține că efectuarea cheltuielilor judiciare este determinată de necesitatea desfășurării procesului penal, administrării probelor și stabilirii circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a cauzei. Prin urmare, în cazul pronunțării unei hotărâri de condamnare, recuperarea cheltuielilor judiciare necesare și justificate constituie o consecință prevăzută de lege a stabilirii vinovăției persoanei pentru săvârșirea infracțiunii.

În speță, Colegiul penal constată că suma de 320 lei reprezintă cheltuieli judiciare aferente efectuării raportului de expertiză judiciară nr. 202402D1781 din 16 octombrie 2024, administrat în cadrul urmăririi penale în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei. Or, efectuarea expertizei judiciare a fost determinată de necesitatea administrării probatoriului în cauza penală, iar cheltuielile aferente acesteia au fost suportate în scopul asigurării desfășurării procesului penal și stabilirii adevărului.

În acest context, având în vedere că vinovăția inculpaților Barba Mihail și Aftenii David în săvârșirea infracțiunii imputate a fost stabilită, Colegiul penal apreciază că prima instanță a reținut întemeiat caracterul necesar și justificat al cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei, acestea încadrându-se în categoria cheltuielilor susceptibile de recuperare în condițiile legii.

Prin urmare, argumentele apărării prin care se contestă necesitatea și temeinicia cheltuielilor aferente efectuării expertizei judiciare nu pot fi reținute, întrucât acestea au fost generate de necesitatea administrării probelor în cauza penală, fiind justificate prin natura acțiunilor procesuale efectuate.

Astfel, examinând legalitatea și temeinicia sentinței în raport cu motivele invocate în cererile de recurs, Colegiul penal constată că argumentele recurenților nu și-au găsit confirmare și nu relevă încălcări ale legii care să justifice casarea sau modificarea hotărârii contestate.

În consecință, Colegiul penal consideră necesară respingerea recursurilor declarate de avocatul Aftenii Marin în interesele inculpatului Aftenii David și de avocatul Bogos Alexandru în interesele inculpatului Barba Mihail împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 31 iulie 2025, cu menținerea acesteia fără modificări.

În conformitate cu art.449 alin. (1) pct. 1) lit.a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Recursurile declarate de avocatul Aftenii Marin în interesele inculpatului Aftenii David și de avocatul Bogos Alexandru în interesele inculpatului Barba Mihail împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 31 iulie 2025, adoptată în cauza penală privindu-i pe **Aftenii David și Barba Mihail**, se resping ca fiind nefondate, menținând hotărârea atacată fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***